

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชามาเพื่อให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นเดียวกับท่าน
- คำถาม:** ลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นในในตัวลูก ?
- คำตอบ:** ลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นว่าในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกจะไม่ไปจากพ่อจนกว่าลูกจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ ที่ลูกจะละร่างเก่าของลูกในการจดจำระลึกถึงบาบาและกลับบ้านไปกับท่าน บาบากำลังแสดงให้เราเห็นวิธีที่ง่ายดายในการกลับบ้าน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ ผู้คนมากมายเฝ้าแต่พูดว่า “โอม ซานติ” ลูกๆ ก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณภายในพูดว่า “โอม ซานติ” อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่รู้จักตนเองและพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ แม้ว่าพวกเขาจะร้องเรียกหาพ่อ แต่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นหรือสิ่งที่พ่อเป็นอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้นี้ (บราห์มา) พูดว่า: ฉันไม่รู้ว่าเป็นใครหรือมาจากไหน ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย พวกเขาคือบุตรชาย พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นในบรรดาลูกเองดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย บางคนก็เรียกว่าเพศชายและบางคนก็เรียกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้อย่างถูกต้องว่าดวงวิญญาณคืออะไร เวลาที่ลูกๆ ได้รับความรู้ซึ่งลูกจะนำไปกับลูก ที่นั่นลูกมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกนำการตระหนักรู้ของดวงวิญญาณไปกับลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้แม้กระทั่งดวงวิญญาณคืออะไร ลูกไม่รู้เช่นกันว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกมานานแค่ไหนแล้ว แม้กระทั่งในเวลานี้หลายคนก็ยังไม่เข้าใจตนเองอย่างเต็มที่ เขารู้จักตนเองในรูปที่หยาบของเขาและจดจำรูปตัวลึงค์ที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน มีจำนวนน้อยมากที่จดจำในขณะที่รู้ว่า “ฉันดวงวิญญาณนี้คือจุดแห่งแสงและพ่อคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน” สถิติปัญญาของทุกคนนั้นก็ตามลำดับกันไป บางคนเข้าใจดีมากและเริ่มอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกอธิบาย: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดผู้คนไม่เข้าใจดวงวิญญาณ ดังนั้นจะต้องมีการอธิบาย เมื่อพวกเขามีศรัทธาว่าแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่พวกเขาสามารถรู้จักพ่อได้ เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรที่พวกเขาไม่สามารถรู้จักพ่ออย่างเต็มที่ เวลาที่ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง แต่ละดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยู่ภายในตัวเขา ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นพวกเขาก็จะแค่พูดว่า ความรู้ที่ดีมากและลูกก็แสดงให้เห็นหนทางที่ดีมากที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่รู้ว่า ‘ฉันคือใคร?’ หรือ ‘พ่อคือใคร?’ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก! นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก!” บางคนแม้กระทั่งพูดว่า ลูกกำลังเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้ว่าไม่มีใครที่เข้าใจความรู้นี้ ลูกอธิบาย: เวลาที่เรากำลังกลับมาเรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เราไม่กราบไหว้บูชาผู้ใดอีกต่อไป เพราะเราเป็นลูกของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สุด พระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สูงส่งที่สุด (ปีตาศรี) เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่สูงส่งได้ทำให้เราเป็นของท่านและกำลังสอนเรา เพียงผู้เดียวคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครอื่นนอกจากท่านที่สามารถทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่กราบไหว้บูชาทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาอย่างแน่นอน ทุกคนอื่นในโลกคือผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่เราได้พบผู้เดียวที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่ทำให้เราหัดเทียบกับตัวท่านเอง ท่านได้ทำให้เราหยุดการกราบไหว้บูชา ท่านพาเรากลับไปกับท่าน นี่คือโลกที่สกลปรก นี่คือดินแดนแห่งความตาย ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ลูกเปลี่ยนจากผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วพ่อต้องมาเพื่อให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่ละดวงวิญญาณเล่นบทบาทผ่านร่างกายของเขา พ่อกำลังทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกๆ จึงได้รับวิธีการ: จดจำพ่อเพื่อที่ลูกจะสามารถเปลี่ยนจากผู้ที่กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เพราะพ่อนั้นเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาของทุกคน ผู้ที่เป็นผู้กราบไหว้บูชามาครั้งวงจรแล้วก็กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลากครั้งวงจร นี่คือนิยามของละครด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร เวลาที่ลูกๆ มาเพื่อรู้อะไรจากพ่อ แล้วลูกก็อธิบายให้กับผู้อื่น สิ่งแรกและสิ่งหลักที่ลูกต้องอธิบายคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด พ่อของดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านมาที่นี่และสอนเรา ท่านอธิบายความลับของตอน

เริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกต้องรู้จักท่านเพียงครั้งเดียว ท่านมาเพียงครั้งเดียวในยุคบรรจบพบกันนี้ ท่านมาและชำระล้างโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้ตามแผนของละคร พ่อได้มาแล้ว ไม่มีอะไรใหม่ พ่อมาในวิธีนี้วงจรแล้ววงจรเล่า ไม่มีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาทีในสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนยอมรับในหัวใจของลูกว่า บาบ่าที่แท้จริงกำลังให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกดวงวิญญาณ และจากนั้นหลังจากหนึ่งวงจรพ่อจะต้องมาอีกครั้ง ลูกจะมาเพื่อที่จะรู้อีกครั้งในวงจรต่อไปในสิ่งที่ลูกรู้ในเวลานี้จากพ่อ ลูกยังรู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้โลกเก่าจะถูกทำลาย และจากนั้นลูกก็จะไปและเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในยุคทองของสวรรค์ สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ด้วยการจดจำสิ่งนี้ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข นี่คือการชีวิตนักเรียนของลูกใช่ไหม? เรากำลังศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ ความสุขของลูกควรคงอยู่อย่างมั่นคงจนกว่าการศึกษาจะจบลง พ่ออธิบายว่าการศึกษานี้จะดำเนินต่อไปจนกว่าวัสดุทั้งหมดเพื่อการทำลายล้างนั้นจะพร้อม ลูกเข้าใจว่าจะต้องมีไฟอย่างแน่นอน การเตรียมการสำหรับสิ่งนี้กำลังถูกทำขึ้น พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มียารมณ์ร้อนกับกันและกัน ทุกๆที่จะมีกองทัพประเภทต่างๆมากมาย พวกเขาทั้งหมดพร้อมที่จะต่อสู้กัน อุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อจะจุดประกายของสงคราม การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเช่นเดียวกันกับที่ได้เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกๆ จะได้เห็นสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นลูกได้เห็นเช่นกันว่าจากการจุดประกายหนึ่ง สงครามอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาทั้งหมดดูว่าจะใช้ลูกระเบิดใหญ่ต่อกัน เมื่อความตายมาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาก็ไม่มีทางเลือกนอกจากสร้างระเบิดเพิ่มมากขึ้น ในสงครามครั้งสุดท้ายเช่นกันระเบิดเหล่านั้นถูกนำมาใช้ มันถูกกำหนดไว้แล้วให้เกิดขึ้น เวลานี้มีระเบิดเช่นนั้นจำนวนนับพัน ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างแน่นอนว่าเวลานี้พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ทุกคนร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พาเราไปจากโลกที่สกปรกนี้ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่ามีสองโลกที่บริสุทธิ์: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกดวงวิญญาณจะกลับมารับบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น โลกของความทุกข์นี้ซึ่งเรียกว่าดินแดนของความตายจะถูกทำลายเช่นกัน ตอนแรกลูกอยู่ในดินแดนแห่งความอมตะ และจากนั้นในขณะที่ท่านไปรอบวงจร ลูกก็เข้ามาในดินแดนแห่งความตาย เวลานี้ดินแดนแห่งความอมตะกำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้ง ที่นั่นไม่มีความตายก่อนวัยอันควร เหตุนี้เองจึงเรียกว่าดินแดนแห่งความอมตะ แม้ว่าคำเหล่านี้จะกล่าวถึงในคัมภีร์ศาสนา ก็ไม่มีใครเข้าใจความหมายที่แท้จริงของพวกเขา ลูกก็รู้เช่นกันว่าเวลานี้บาบ่าได้มาแล้ว ดินแดนแห่งความตายจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน นี่คือการที่แน่นอนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ พ่ออธิบาย: ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมารับบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถแม้กระทั่งจดจำได้มากเช่นนั้น ต้องมีการทำความเพียรพยายามบางอย่างเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดก,อาณาจักรของลูกจากพ่อ อยู่ในการจดจำระลึกถึงให้มากเท่าที่เป็นไปได้ ตรวจสอบตนเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้นานแค่ไหน? มีกี่คนที่ฉันเตือนให้ทำสิ่งนี้? “มานมานะบาฟ” ไม่ใช่มนตรา เป็นการจดจำระลึกถึงพ่อ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ลูกคือดวงวิญญาณ ร่างกายเหล่านั้นคือพาหนะของลูก ลูกทำงานอย่างมากผ่านร่างกาย ลูกจะมีประสบการณ์อีกครั้งในการกลายเป็นเทพของยุคทองและปกครองที่นั่น ในเวลานั้นลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทางปฏิบัติ ดวงวิญญาณจะพูดว่า “ร่างกายของฉันนี้ได้กลับมาเก่าแล้ว ฉันจะออกจากร่างนี้และรับร่างใหม่” ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ที่นั่นผู้คนได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากและรับประทานยาหลายที่หมอกำหนดเพื่อที่พวกเขาจะไม่ออกจากร่างของเขา ลูกๆ จะต้องไม่เบื่อหน่ายกับร่างกายของลูกแม้ในยามเจ็บป่วย ลูกเข้าใจว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในขณะที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบ่าที่ลูกจะกลับมารับบริสุทธิ์ นี่คือการความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นใดลูกต้องรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ประเด็นหลักสำหรับลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เราจะจากที่นี่และไปสู่โลกวิญญาณที่เราอาศัยอยู่ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบของเรา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้นี้ ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อในวงจรที่แล้วก็จะประกาศสิทธิ์อีกครั้ง สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจบสิ้นลงแล้ว แม้แต่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะสิ้นสุดลง หนทางความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร? เมื่อมีความรู้เท่านั้นที่สิ่งนี้สามารถเข้าใจได้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาสามารถพบพระเจ้าได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่เข้าใจว่าผลของความเลื่อมใสศรัทธาที่ท่านให้เราคืออะไร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพ่อให้มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกอย่างแน่นอน ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกทั้งหมด ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นเป็นชาวสวรรค์ พ่อพูดว่า: 5000 ปีที่แล้ว พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง จากนั้นลูกก็จะใช้ 84 ชาติเกิดในลักษณะนี้อีกครั้ง เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก! อย่าลืมสิ่งนี้! ความรู้ที่พ่อมีของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกควรที่จะค่อยๆ ไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของลูก เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากบาบ่า เราได้รับมรดกจากพ่อมาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ พ่อพูดว่า: ประกาศสิทธิ์ในแบบที่ลูกเคยทำมาก่อน พ่อเฝ้าแต่สอนทุกๆ คน ท่านเฝ้าแต่เตือนลูกและบอกให้ลูก

ซิมซัปปุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบตนเองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกบางคนคิดว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก คิดว่า “ฉันเฝ้าแต่เตรียมการสำหรับกาจัดนิทรศการ ฯลฯ เพื่อที่ว่าทุกคนสามารถรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มาแล้ว” ผู้คนที่นำเสนอสารกำลังนอนหลับอยู่ในความหลับใหลอย่างลึกซึ้งของความไม่รู้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดของความรู้นี้ ดังนั้นพวกเขาจึงพิจารณาว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่สูงส่งกว่าอย่างแน่นอน ลูกเคยมีความรู้มาก่อนหรือไม่? เวลาที่ลูกได้รู้แล้วว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายจะได้รับผลมากขึ้น พวกเขาคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เหล่านี้คือเรื่องที่แสนอ่อนหวานเช่นนั้น ทุกสิ่งถูกทำให้ง่ายดายเพื่อที่จะสามารถอธิบายให้กับผู้ที่เปี่ยมแม่ที่แก่ชรา ฯลฯ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ชีวา มีคำกล่าวว้: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ท่านพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แค่นี้เอง! ท่านไม่ได้ทำให้ลูกลำบากอะไรอีกแล้ว ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเริ่มจดจำชีพบาป เราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเรา เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อในขณะที่เรามีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ผู้ที่จากร่างของพวกเขานในขณะที่จดจำชีพบาปจะนำเสนอการเหล่านั้นไปกับพวกเขา พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน เขาจะได้รับผลของเขาตามระดับความมากน้อยของโยคะของพวกเขา สิ่งหลักคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่เป็นไปได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ภาระของบาปบนศีรษะของลูกจะถูกขจัดออกไป เพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก ท่านรู้ว่าลูกๆต้องเผชิญกับความยากลำบากมากมายเป็นเวลาครั้งว้จระ ดังนั้นในเวลานี้พ่อมาเพื่อแสดงหนทางที่ง่ายดายสำหรับลูกที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกเพียงแค่จดจำพ่อ แม้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยจดจำท่านก่อนหน้านี้ ลูกก็ไม่มีความรู้ เวลาที่พ่อให้ความรู้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นจดจำพ่อในวิธีนี้แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าผู้คนมากมายจะกราบไหว้บูชาและจดจำชีวาอย่างมาก พวกเขาที่ไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน พ่อเองมาในเวลานี้และให้คำแนะนำของท่านเองและพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกรู้จักท่านเป็นอย่างดี ลูกพูดว่า ลูกกำลังไปหาพบพาดา พ่อได้ใช้“พาหนะที่โชคดี”นี้ “พาหนะที่โชคดี”มีชื่อเสียงมากด้วยพาหนะนี้ที่พ่อพูดความรู้แก่ลูก นี่ก็เป็นบทบาทที่เล่นในละครเช่นกัน ว้จระแล้วว้จระเล่าท่านเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้ ลูกรู้ว้ว้คือผู้เดียวกันกับผู้ที่ถูกเรียกว่านาลียดและสวยาม เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ แต่ผู้คนได้ให้ชื่อเขาว่า “อรชุน” พ่ออธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเป็นของดินแดนของบราห์มาและลูกจะเป็นของดินแดนของวิษณุ ใช้เวลา 84 ชาติเกิดในการไปจากดินแดนของวิษณุสู่ดินแดนของบราห์มา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินในเวลานี้ได้รับการอธิบายแก่ลูกหลายครั้งแล้ว เวลาที่พ่อพูดกับดวงวิญญาณ: เพียงแค่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เหตุนี้เองลูกควรมีประสบการณ์ของความสุเช่นเดียวกัน ด้วยการกลับมาบริสุทธิในชาติเกิดสุดท้ายชาติเดียวนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ ดังนั้นทำไมลูกไม่กลับมาบริสุทธิ? ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆของพ่อผู้เดียวและยังคงต้องใช้เวลาสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนทัศนคติจากร่างกาย หลังจากนั้นในเวลาสุดท้ายลูกจะค่อยๆไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เป็นไปไม่ได้ที่ใครบางคนจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมในเวลานี้ เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่เก็บร่างกายของลูกไว้ ลูกจะต้องสลัดร่างกายนั้นและสงครามจะเริ่มขึ้น ควรมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเองในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมาและแสดงการกระทำ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน?

2. อย่าได้เบื่อกับร่างกายของลูก ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในขณะที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของลูก เพื่อที่กลายเป็นชาวสวรรค์ จงศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ในชีวิตนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สมบูรณ์โดยประสบกับความบันเทิงในภยพิบัติด้วยสภาพของการเป็นนายผู้สร้าง เมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้สร้าง ภยพิบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะได้รับประสบการณ์ว่าเป็น

ฉากแห่งความบันเทิง เช่นเดียวกับที่ลูกแสดงให้เห็นว่าภัยพิบัติแห่งการทำลายล้างจะเป็นเครื่องมือในการเปิดประตูสู่สวรรค์ ในทำนองเดียวกันให้มองปัญหาเล็กๆ น้อยๆ หรือปัญหาใหญ่ หรือภัยพิบัติใดๆ ว่าเป็นรูปแบบของความบันเทิง แทนที่จะเป็นเสียงร้องของความทุกข์ (ไอโฮ) แต่จงทำให้คำพูดที่น่าอัศจรรย์ใจ (ไอโฮ) ปรากฏออกมา ทำให้ความทุกข์สัมผัสได้ในรูปของความสุข ในขณะที่มีความรู้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ อย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้ พิจารณาความทุกข์ว่าจะเป็นการมาของวันเวลาแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ของคุณ แล้วคุณจะถูกเรียกว่าโยคีที่สมบูรณ์

คติพจน์: การออกจากบัลลังก์หัวใจและมีความคิดที่ธรรมดาหมายถึงการวางเท้าของคุณบนพื้นดิน

***** โอม ชานติ *****